

delen. Men dér har vi da så sandelig brug for en begrænsning også, hvis vi skal have et samspil med det eksisterende handelsliv og de nye interesser, der godt vil ind i bydelen, og vi har også brug for en regulering fra oven.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil sige til hr. Knud Erik Hansen, at jeg kan have fuld forståelse for, at man kommer til at sige sådan noget, som lige kom nu, hvis man måske ikke er så bevandret i denne her lovgivning, men det har jo intet med det at gøre, som vi diskuterer lige nu. Det er jo noget med stor kapitalen og om, hvordan og hvorledes den skal gebærde sig. Det her er kun et spørgsmål om, hvem der er planmyndigheden inden for byzonen.

Og dér er det, jeg må sige til miljø- og energiministeren: Jeg tror da, at miljø- og energiministeren er enig i, at vi har tillid til byrådsmedlemmerne. Mon ikke? Det er kun, når vi skal beslutte, at de så også har kompetence, vi er lidt mere i tvivl. Men altså, skal de fortælle om det, så har vi det. Det er jo det ærgerlige ved det, og det er jo derfor, Kommunernes Landsforening udgiver det hæfte.

Jeg vil da minde SF's ordfører om, at hvis han er meget i tvivl om, hvordan Kommunernes Landsforening stiller sig til det, så har han da en god mulighed for at spørge Kommunernes Landsforening, spørge udvalget. Dér sidder repræsentanter for alle partier jo. Så det er en god idé. Så vil man høre, hvad de siger til det.

Derfor er det jo en helt forkert historie at fremstille her: at det er noget med storcentre og sådan noget. Det har noget at gøre med, at kommunerne siger, at ting er gået i stå, og det må jeg da sige at ministeren lige har bekræftet. Ja, ting er gået i stå. Sådan er det. Det er en overgangsordning.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg synes ikke, jeg fik svar på min kommentar. Hvem skal bestemme, hvis virkeligheden er, at der er et begrænset antal kvadratmeter, man kan have detailhandelen på, uanset hvor meget man gerne vil bygge, fordi der er begrænset købekraft? Skal vi så have en demokratisk proces, hvor amt og kommune bestemmer? Eller skal vi have, at det er investorerne, der bestemmer? Det er i virkeligheden det, der er det grundlæg-

gende spørgsmål, og det blev der ikke svaret på.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg ved ikke, hvordan jeg skal formulere mig. Jeg går ud fra, at det er en kort bemærkning til ministeren, men jeg vil dog alligevel spørge, om ikke ministeren også er lidt bekymret over SF's ordfører, som lægger op til, hvem der skal bestemme i denne her sammenhæng. Vi er ikke gået over til en apotekerkultur endnu, sådan at man får koncessioner og den slags, hvis man vil have lov at være med i nærings- og detailhandelen i dette her land, vel?

Men der var en anden ting, som også fik mig herop, for det virker, som om vi sådan bare giver los – for ministeren siger, at man har lavet overgangsordninger, men man har lavet et kommissærsystem, som jeg kalder det, som gør, at ting går i stykker – og som om det så bare bliver et Klondike.

Jeg har ved gentagne lejligheder sagt, at jeg meget gerne ser en styring af, hvordan tingene ser ud. Altså dem, der ødelægger en by, og dem, der bare banker noget op osv., vil jeg gerne være med til at give tæsk på torvet om lørdagen, indtil de har malet om, eller hvad der nu skal til. Det er slet ikke det.

Det, der er det afgørende, er, at man bremser initiativer, selv helt ned i detaljen, i en lang periode, og det er ærgerligt.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Efter dette spørgsmål er jeg nødt til at sige, at svaret står jo i beslutningsforslaget, for i dag er det amterne, der skal bestemme, hvordan afgrænsningerne osv. skal være inde i byzonen, og så er det dem, vi må vente på. Før – og det er samtidig det, vi foreslår skal ske i fremtiden – var det kommunerne, der bestemte. Altså detailhandelen eller storkapitalen, eller hvem det måtte være, kan jo slet ikke komme til at diskutere det. Jo, de kan melde sig ind i et parti eller noget andet og stille op og blive medlem af et byråd eller noget, men de bliver jo overhovedet ikke spurgt om, hvordan den planlægning er. Det foregår enten i amtet eller i kommunen, og vi ønsker, at det skal være kommunen, som det har været helt indtil 1997, der skal gøre det i byzonen.